

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžf/71/2015
Identifikačné číslo spisu: 7013201200
Dátum vydania rozhodnutia: 01.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7013201200.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: VENAS, a.s. v reštrukturalizácii, so sídlom Sekčovská 54, 080 01 Prešov, IČO: 36 206 270, zast.: JUDr. Slavomír Kučmáš, advokátska kancelária so sídlom Plynárenská 1, 071 01 Michalovce proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26. februára 2015 č. k. 6S/226/2013-51, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26. februára 2015 č. k. 6S/226/2013-51 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.
Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č. 1100901/845539/2012 zo dňa 19. júna 2013 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie“ - č.l. 7) žalovaný ako odvolací orgán podľa § 4 ods. 3 písm. s) zákona č. 333/2011 Z.z. orgánoch štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva v znení neskorších predpisov a § 59 ods. 1 a 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej pre účely rozsudku len „Správny poriadok“) odvolaniu žalobcu proti rozhodnutiu Colného úradu Michalovce zn. 09005331/1/48290/2012 zo dňa 14. februára 2012 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“ resp. „prvostupňový orgán“) vo veci dopustenia sa colného deliktu podľa ustanovenia § 70 zákona č. 199/2004 Z.z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej pre účely rozsudku len „zák. č. 199/2004 Z.z.“) porušením colných predpisov spôsobom uvedeným v ustanovení § 72 ods. 1 písm. u) a písm. e) bod 5 zák. č. 199/2004 Z.z., nevyhovet a rozhodnutie potvrdil.

Podľa ustanovenia § 70 zák. č. 199/2004 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec colný delikt je konanie alebo opomenutie fyzickej osoby - podnikateľa alebo právnickej osoby, ktorým porušila colné predpisy spôsobom podľa § 72 ods. 1.

Podľa § 72 ods. 1 písm. e) bod 5 zák. č. 199/2004 Z.z. v citovanom znení colného deliktu alebo colného priestupku sa dopustí ten, kto nedodrží podmienky, ktoré sú ustanovené na tovar dočasne uskladnený.

Podľa § 72 ods. 1 písm. u) zák. č. 199/2004 Z.z. v citovanom znení colného deliktu alebo colného priestupku sa dopustí ten, kto inak poruší colné predpisy.

2. Prvostupňovým rozhodnutím bol žalobca uznaný zodpovedným z dopustenia sa colného deliktu podľa § 70 zák. č. 199/2004 Z.z., ktorého sa dopustil spôsobom uvedeným v § 72 ods. 1 písm. u) zák. č. 199/2004 Z.z. na tom skutkovom základe, že nedodržel lehotu - do 12.10.2010, určenú prvostupňovým orgánom na oznámenie náležitosti a predloženie chýbajúcich dokladov k neúplnému colnému vyhláseniu č. 0531110103343 na prepustenie tovaru - semená repky alebo repky olejnej s nízkym obsahom kyseliny erukovej v množstve 702.300 kg do colného režimu voľný obeh.

Prvostupňový orgán prijal od žalobcu úplné colné vyhlásenie č. 1531110103343 týkajúce sa vyššie uvedeného tovaru so všetkými dokladmi potrebnými na preukázanie skutočností dôležitých na prepustenie tovaru do colného režimu voľný obeh až dňa 14.10.2011, teda dva dni po uplynutí stanovenej lehoty, čím žalobca konal v rozpore s čl. 256 bod 1 Nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva.

3. Žalobca sa mal ďalej dopustiť colného deliktu aj spôsobom uvedeným v § 72 ods. 1 písm. e) bod 5 zák. č. 199/2004 Z.z. tým, že nedodržel podmienky stanovené pre dočasné uskladnenie tovaru - semená repky alebo repky olejnej s nízkym obsahom kyseliny erukovej v množstve 735.100 kg, a teda v lehote do 20 dní odo dňa podania predbežného colného vyhlásenia - nákladného listu SMGS č. 44962496, t.j. v lehote odo dňa 19.09.2011 do 10.10.2011 nevykonal všetky formalities na pridelenie colne schváleného určenia alebo použitia, čím konal v rozpore s ust. čl. 49 ods. 1 písm. b) Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva.

4. Prvostupňový orgán uložil za toto protiprávne konanie podľa § 73 písm. a) v spojení s ust. § 74 ods. 1 zák. č. 199/2004 Z.z. žalobcovi pokutu vo výške 800 €, pričom pri určovaní jej výšky prihliadal na závažnosť protiprávneho stavu. Zároveň mu uložil povinnosť uhradiť náklady spojené s prejednaním colného deliktu vo výške 33,19 € podľa § 78 ods. 3 zák. č. 199/2004 Z.z..

Podľa § 73 zák. č. 199/2004 Z.z. v citovanom znení colný úrad môže za colný delikt uložiť tieto sankcie: a) pokutu, b) prepadnutie tovaru alebo veci.

Podľa § 74 ods. 1 zák. č. 199/2004 Z.z. v citovanom znení za colný delikt možno podľa závažnosti porušenia colných predpisov uložiť pokutu do 99 581,75 eura; ak ide o colný delikt podľa § 72 ods. 1 písm. o), do 331 939,18 eura.

5. Na základe podaného odvolania žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie, v ktorom po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia, námietok žalobcu aj ďalších súvisiacich podkladov a písomností a dospel k záveru, že prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v súlade so zásadou zákonnosti a rozhodnutie o výške uloženej sankcie je opodstatnené a nevybočuje z hraníc správneho uváženia, a preto nenašiel žiaden zákonný dôvod na zmenu výšky sankcie uloženej prvostupňovým orgánom.

Žalovaný považoval na základe zisteného skutkového stavu aj predložených listinných dôkazov za preukázané, že žalobca porušil colné predpisy spôsobom uvedeným v § 72 ods. 1 písm. e) bod 5 a písm. u) zák. č. 199/2004 Z.z. K namietanej výške sankcie žalovaný uviedol, že závažnosť porušenia colných predpisov je v zmysle ust. § 74 ods. 1 zák. č. 199/2004 Z.z. jediným zákonným kritériom pre určenie výšky uloženej sankcie a posúdenie miery závažnosti porušenia colných predpisov v

konkrétnom prípade je vecou správnej úvahy.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

6. Proti tomuto rozhodnutiu žalovaného podal žalobca na Krajský súd v Košiciach žalobu zo dňa 26.08.2013, v ktorej žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie ako aj rozhodnutie prvostupňového orgánu a vec vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu ich nezákonnosti. Podľa žalobcu vychádzajú rozhodnutia z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Pokuta uložená prvostupňovým orgánom nezodpovedá povahe a závažnosti daného prípadu a teda tomu, že k porušeniu colných predpisov so skutočnosťou podania úplného colného vyhlásenia po stanovenej lehote, resp. so skutočnosťou nedodržania podmienok pre dočasné uskladnenie predmetného tovaru nedošlo zavinením žalobcu, ale zavinením špedície a colných deklarantov a taktiež nebola preukázaná až taká miera negatívnych dôsledkov, ktorá by odôvodňovala uloženie pokuty vo výške 800 €.

7. Rozhodnutia označil žalobca za predčasné, nezohľadňujúce mieru závažnosti porušenia colných predpisov a prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v rozpore so zásadou zákonnosti a rozhodnutie o výške uloženej sankcie je neopodstatnené a vybočuje z hraníc správneho uváženia.

Rovnako je žalobca toho názoru, že príslušný správny orgán nedostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv pre rozhodnutie a taktiež nedostatočne prihliadol na všetky okolnosti prípadu.

8. Krajský súd ako súd prvého stupňa na nariadenom pojednávaní preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie v medziach žaloby, oboznámil sa s pripojeným administratívnym spisom a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

9. Podľa názoru krajského súdu z ustanovenia § 70 zák. č. 199/2004 Z.z. vyplýva, že colný delikt je založený na objektívnej zodpovednosti fyzickej osoby - podnikateľa alebo právnickej osoby za porušenie colných predpisov spôsobom, ktoré sú uvedené v § 72 ods.1 zák. č. 199/2004 Z.z.. Objektívna zodpovednosť za colný delikt znamená, že pre správny orgán nie je rozhodujúce zavinenie delikventa, ale rozhodujúca je len existencia protiprávneho stavu, ku ktorému došlo spôsobmi uvedenými v zákone (§ 72 ods.2 písm. a/ - u/), ktorá bola spôsobená činnosťou alebo nečinnosťou žalobcu.

Zák. č. 199/2004 Z.z. liberačné dôvody neobsahuje, a preto v posudzovaní zodpovednosti žalobcu za colné delikty správne orgány v oboch stupňoch (prvostupňový orgán aj žalovaný) nemohli na ne prihliadať. Preto aj námietku žalobcu, ktorú uplatňoval počas celého správneho konania, nebolo možné zohľadniť a nemá žiadny právny význam na posúdenie zodpovednosti žalobcu za colné delikty.

10. K namietanej výške pokuty poukázal na to, že obidva správne orgány sa pri jej výške riadili jediným kritériom, ktorý uvádza zákon pre uloženie pokuty v § 74, a to závažnosťou porušenia colných predpisov. Túto závažnosť obidva správne orgány posúdili na základe vykonaného dokazovania a po zvážení všetkých okolností prípadu bola uložená žalobcovi pokuta na dolnej hranici jej zákonného rozpätia. Závažnosť protiprávneho stavu prvostupňový orgán vo svojom rozhodnutí podrobne odôvodnil, jednak trvaním a následkom spočívajúcim v nesplnení povinnosti predložiť úplné colné vyhlásenie v stanovenej lehote a v nedodržaní podmienok dočasného uskladnenia predmetného tovaru.

11. S poukazom na § 245 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) upravujúci rozsah preskúmania rozhodnutí vydaných na základe správnej úvahy dospel krajský súd k záveru, že žalovaný a prvostupňový orgán výšku uloženej pokuty dostatočne a zrozumiteľne odôvodnil jej závažnosťou porušenia colných predpisov za oba colné delikty a ich rozhodnutia nevybočili z medzí a hľadísk, ktoré ustanovuje zák. č. 199/2004 Z.z..

12. Z týchto dôvodov žalobné dôvody žalobcu krajský súd nepovažoval za opodstatnené, a preto žalobu

ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

III.

Odvolanie žalobcu/stanoviská

A)

13. Vo včias podanom odvolaní zo dňa 13.04.2015 (č.l. 61) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobca namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

14. Žalobca má za to, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko správne orgány pri rozhodovaní nepostupovali v súlade s platnými právnymi predpismi. Žalobca je toho názoru, že pokuta uložená colným úradom nezodpovedá povahe a závažnosti daného prípadu a teda tomu, že k porušeniu colných predpisov so skutočnosťou podania úplného colného vyhlásenia po stanovenej lehote, resp. so skutočnosťou nedodržania podmienok pre dočasné uskladnenie predmetného tovaru nedošlo zavinením žalobcu, ale zavinením špedície a colných deklarantov a taktiež nebola preukázaná až taká miera negatívnych dôsledkov, ktorá by odôvodňovala uloženie pokuty vo výške 800 €. Touto skutočnosťou sa krajský súd vôbec nezaoberal a ani ju nezohľadnil, nakoľko to mohlo mať právny význam na posúdenie zodpovednosti žalobcu za colný delikt.

15. Rovnako žalobca poukázal na to, že pri určovaní výšky pokuty sa správne orgány neriadili právnymi predpismi a nedostatočne zohľadnili závažnosť porušenia colných predpisov ako i fakt, že k porušeniu colných predpisov nedošlo zavinením žalobcu. V súlade so zásadou materiálnej pravdy je správny orgán povinný zistiť všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie a má povinnosť prihliadať na všetky okolnosti prípadu, čo podľa názoru žalobcu žalovaný v tomto prípade nevykonával, keď nedostatočne posúdil skutočnosti uvádzané žalobcom. Správne orgány nepostupovali pri rozhodovaní, ktoré viedlo k záveru o porušení colných predpisov a uložení pokuty vo výške 800 € správne a žalobca sa domnieva, že skutkový stav veci nebol riadne zistený. Taktiež krajský súd vec nesprávne právne posúdil, keď sa stotožnil s názorom prvostupňového správneho orgánu.

16. Záverom žalobca vzhľadom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací zmenil rozhodnutie vydané prvostupňovým súdom a to tak, aby žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

B)

17. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 04.06.2015 (č. l. 64) k odvolaniu žalobcu vyplynulo, že sa v plnom rozsahu pridržiava svojho právneho názoru vyjadreného v napadnutom rozhodnutí aj v písomnom vyjadrení vo veci. Argumentáciu žalobcu považuje za účelovú, pričom rovnaké námietky už žalobca uplatňoval v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu a boli žalovaným vyhodnotené za irelevantné, pričom táto skutočnosť bola náležite, zrozumiteľne a komplexne odôvodnená a taktiež v žalobe.

18. Žalovaný poukázal na to, že zodpovednosť za porušenie colných predpisov právnickou osobou je objektívnou zodpovednosťou, v rámci ktorej žalobca zodpovedá za porušenie colných predpisov bez ohľadu na zavinenie a skutočnosti uvádzané žalobcom nepredstavujú liberačné dôvody, ktoré by mali viesť k zbaveniu zodpovednosti žalobcu za protiprávne konanie. Uhradením sankcie pokuty nie je dotknuté právo žalobcu na náhradu škody od osoby alebo osôb, ktoré ju podľa jeho názoru spôsobili. Krajský súd sa predmetnými námietkami žalobcu taktiež zaoberal a riadne vysporiadal v odôvodnení rozsudku.

19. žalovaný má za to, že v predmetnom prípade bolo nepochybne preukázané porušenie colných predpisov, za ktoré zodpovedá žalobca v rámci objektívnej zodpovednosti. Z odôvodnenia prvostupňového a napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že v konaní boli komplexne skúmané okolnosti porušenia colných predpisov a závažnosť tohto porušenia vo vzťahu k následkom protiprávneho konania žalobcu i vo vzťahu k osobe žalobcu a žalovaný ako odvolací orgán sa po oboznámení s prejednávanou právnou vecou stotožnil s druhom a výškou sankcie uloženej prvostupňovým orgánom. Uloženie sankcie na spodnej hranici zákonného rozpätia je primerané, vo vzťahu k závažnosti porušenia colných predpisov žalobcom v danom prípade za dostatočné a nevybočuje z medzí správneho uváženia, čo prispieva k tomu, aby bolo rozhodnutie zákonné, vecne a obsahovo správne, spravodlivé, a aby sa naplnil nielen represívny, ale aj preventívny účel.

20. Na základe uvedeného preto žalovaný požadoval potvrdiť rozsudok krajského súdu.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. ako aj ustanovenia § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu je vo výroku vecne správny a vydaný v súlade so zákonom, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil.

22. Na prvom mieste Najvyšší súd dáva do pozornosti, že predmetom odvolacieho súdneho konania je prieskum vecnej správnosti výroku rozsudku krajského súdu (§ 219 ods. 1 v spojení s § 205 O.s.p.) o nevyhovení žalobe a o jej zamietnutí, preto Najvyšší súd ako súd odvolací primárne v medziach odvolania (viď § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu i konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalobcu (§ 250j ods. 2 O.s.p.), a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej.

23. Ďalej zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6 Sžo 84/2007, sp. zn. 6 Sžo 98/2008, sp. zn. 1 Sžo 33/2008, sp. zn. 2 Sžo 5/2009 či sp. zn. 8 Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Preto odvolaciemu súdu neprislúcha ani takto vymedzený rámec prieskumu rozšíriť.

24. V rámci vymedzeného rámca súdneho prieskumu a po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Vo vzťahu k preukázaniu porušeniu colných predpisov žalobcom ako aj k výške uloženej pokuty za colný delikt, sa stotožňuje so skutkovými závermi a odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a aby nadbytočne neopakoval fakty pre účastníkov známe z prejednávanej veci spolu s právnymi závermi

krajského súdu, sa Najvyšší súd v svojom odôvodnení obmedzil na stručné zhrnutie skutkových okolností, zhodnotenie právnych záverov a námietok žalobcu, pričom na zdôraznenie jeho správnosti doplnia nasledovné.

25. Z obsahu administratívneho spisu jednoznačne vyplýva, že prvostupňové rozhodnutie bolo vydané na podklade protokolov o zistení porušenia colných predpisov právnickou osobou z 05.11.2011 sp. zn. 2337512011-5311-INT a zo dňa 11.11.2011 sp. zn. 23813/2011-5311-INT, ktoré boli vyhotovené Colný úradom Michalovce, pobočkou Colného úradu Čierna nad Tisou. Uvedené protokoly potvrdili, že sa žalobca dopustil colného deliktu podľa ustanovenia § 70 zák. č. 199/2004 Z.z. spôsobom uvedeným v ustanovení § 72 ods. 1 písm. u) zák. č. 199/2004 Z.z., nakoľko prvostupňový orgán prijal od účastníka konania úplné colné vyhlásenie so všetkými dokladmi potrebnými na preukázanie skutočností dôležitých na prepustenie tovaru do colného režimu voľný obeh až 2 dni po uplynutí stanovenej lehoty, čím žalobca konal v rozpore s článkom 256 Nariadenia komisie (EHS) č. 2454/93 z 02.07.1993, ktorým sa vykonáva Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa stanovuje Colný kódex spoločenstva. Žalobca sa taktiež dopustil colného deliktu podľa ustanovenia § 70 zák. č. 199/2004 Z.z. spôsobom uvedeným v ustanovení § 72 ods. 1 písm. e) bod 5 zák. č. 199/2004 Z.z., pretože nedodrжал podmienky stanovené pre dočasné uskladnenie tovaru, a v lehote do 20 dní odo dňa podania predbežného colného vyhlásenia nevykonal všetky formality na pridelenie colne schváleného určenia, alebo použitia, čím konal v rozpore s článkom 49 ods. 1 písm. b) Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa stanovuje Colný kódex spoločenstva. Za tieto dva colné delikty bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 800 €.

26. V odvolaní voči rozhodnutiu krajského súdu a rovnako aj v žalobe a odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu žalobca v prvom rade namietal, že k porušeniu colných predpisov nedošlo jeho zavinením. Podľa názoru Najvyššieho súdu táto námietka nie je spôsobilá spochybniť správnosť napadnutého rozhodnutia ani rozhodnutia krajského súdu, a to z dôvodu povahy daňového resp. colného konania a zodpovednosti za daňové resp. colné delikty.

27. Z vôle zákonodarcu vlozenej do obsahu daňových predpisov nepochybne vyplýva, že celý systém daňového trestania za správne delikty je postavený na princípe objektívnej zodpovednosti, teda zdôrazňuje zodpovednosť za výsledok. Otázka zavinenia, ktorá sa rieši najmä v priestupkovom konaní, je v tejto súvislosti irelevantná, nakoľko pri konaní o deliktoch sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti.

Preto hoci žalobca poukazoval na zavinenie, tak aj v konaní o colnom delikte, ktorého súdny prieskum je predmetom v prejednávanej veci, sa uplatňuje objektívna zodpovednosť a zavinenie nemá právny význam pre posúdenie jeho zodpovednosti. Ak teda žalobca porušil colné predpisy tým, že nedodrжал lehotu ustanovenú na doplnenie neúplného colného vyhlásenia na prepustenie tovaru do colného režimu voľný obeh, resp. nedodrжал podmienky stanovené pre dočasné uskladnenie tovaru, dopustil sa colného deliktu a za tento výsledok, teda porušenie právnej povinnosti nesie zodpovednosť bez ohľadu na to, či toto porušenie nastalo jeho zavinením alebo zavinením tretej osoby.

28. Najvyšší súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že k zániku resp. redukcii zodpovednosti za colný delikt a následného upustenia od uloženia zodpovedajúcej sankcie by mohlo dôjsť len za existencie liberačných dôvodov stanovených priamo v zákone, podľa ktorého sa uskutočňuje potrestanie. Zák. č. 199/2004 Z.z. takéto liberačné dôvody neobsahuje, a preto prvostupňový orgán ani žalovaný nemohli na ne pri rozhodovaní prihliadať.

29. Námietka žalobcu týkajúca sa neprimeranosti a výšky uloženej pokuty rovnako nie je podľa názoru Najvyššieho súdu dôvodná, a to s ohľadom na uplatnenie správnej úvahy v prejednávanej veci, ktorej významnou stránkou sú jej zákonné limity. Tieto zákonné limity nesmie správny orgán prekročiť, v opačnom prípade je možné označiť rozhodnutie správneho orgánu za nezákonné. S poukazom na § 245 ods. 2 O.s.p. je súd v správnom súdnictve oprávnený hodnotiť práve to, či správny orgán tieto zákonné limity správnej úvahy neprekročil.

30. V tejto súvislosti odkazuje Najvyšší súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 02.06.2011 sp. zn. 8Sžo 163/2010, kde možno nájsť určité kvalifikačné kritéria posudzujúce primeranosť uplatnenia správnej úvahy vo vzťahu k uloženej sankcii za delikt. V zmysle tohto rozhodnutia:

„Ak správny súd zistí, že použitie správnej úvahy vybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom (napr. zákon neumožňuje použitie správnej úvahy, uložená pokuta prevyšuje zákonom stanovenú výšku, za spáchaný správny delikt nemožno uložiť daný druh sankcie a. i.), takéto rozhodnutie je nezákonné a ako také ho súd zruší (§ 250j ods. 2 O.s.p.). V prípade, že správna úvaha bola použitá zákonným spôsobom, avšak správny súd dospel k záveru, že o peňažnej sankcii malo byť rozhodnuté inak, využije § 250j ods. 5 O.s.p. tzv. moderačné oprávnenie a správnu úvahu nahradí vlastným uvážením. Treba poznamenať, že správny súd nesmie svojvoľne zasahovať do zákonnej správnej úvahy, a preto je moderácia prípustná najmä v prípadoch sankcií, ktoré boli uložené zjavne neproporcionálne a neprimerane povahe skutku a jeho dôsledkom.

Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoľeného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.“

31. Vychádzajúc z týchto kritérií stanovených pre prípustnosť správnej úvahy má Najvyšší súd za to, že v prejednávanom prípade neboli medze správnej úvahy prekročené a pri jej ukladaní boli dodržané zásady logického myslenia, pričom rozhodnutie o uložení sankcie vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu a bolo aj náležite zdôvodnené závažnosťou porušenia colných predpisov.

32. Výšku uloženej pokuty prvostupňový orgán odôvodnil závažnosťou protiprávneho stavu, ktorý je úzko spätý s jeho trvaním a následkom spočívajúcim v nesplnení si povinností predložiť úplné colné vyhlásenie v stanovenej lehote resp. spočíva v nedodržaní podmienok dočasného uskladnenia predmetného tovaru. Pri ukladaní výšky pokuty prvostupňový orgán taktiež prihliadal na to, že žalobca už v minulosti porušil colné predpisy, že predmetné porušenia nastali konaním žalobcu v rámci colného konania, ktorého aktérmi boli aj iné subjekty, a taktiež na to, že vymeraný colný dlh v plnej výške 26.561,99 € uhradil.

S poukazom na tieto skutočnosti nemožno výšku pokuty uloženú žalobcovi za ním spáchané colné delikty, približujúcu sa dolnej hranici zákonného rozpätia, označiť za neproporcionálnu a neprimeranú povahu colného deliktu, resp. colných deliktov a jeho negatívnym dôsledkom, ktorým je ohrozenie kontroly riadneho výberu cla s možným negatívnym dopadom na finančné prostriedky Európskeho spoločenstva a následnú nutnosť dodatočného vymerania cla.

33. Pre úplnosť považuje Najvyšší súd za potrebné uviesť, že žalobca uplatnil v odvolaní námietky a argumenty založené na rovnakých základoch ako v žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu ako aj v odvolaní voči rozhodnutiu prvostupňového orgánu, ktoré podľa neho preukazujú dôvodnosť zrušenia napadnutého rozhodnutia, pričom krajský súd sa s nimi dostatočným spôsobom vysporiadal.

34. V tejto súvislosti Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05).

35. Najvyšší súd má na základe vyššie uvedených záverov za preukázané, že krajský súd postupoval správne, keď žalobu zamietol. Napadnuté rozhodnutie žalovaného má všetky formálne i obsahové

náležitosti rozhodnutia v zmysle Daňového poriadku, pričom vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a v súlade so zákonom riadne právne posúdené. Uvedené možno konštatovať aj o rozhodnutí krajského súdu, ktoré spĺňa atribúty riadne odôvodneného rozhodnutia zaručujúceho právo na spravodlivý proces a v konaní nebola zistená iná vada, ktorá by mala vplyv na správnosť rozhodnutia.

V.

36. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu ako aj argumentácie žalovaného, rozhodol Najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

37. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov tohto konania nevzniklo.

38. Záverom je potrebné spomenúť, že podľa Obchodného vestníka bol uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 20.09.2016 sp. zn. 1R/4/2015 potvrdený reštrukturalizačný plán a ukončená reštrukturalizáciu dlžníka VENAS, a.s.. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.09.2016. Na základe výpisu z obchodného registra je v čase vydania rozhodnutia (od 10.09.2016) žalobca označený ako VENAS, a.s. v reštrukturalizácii, a preto je v záhlaví rozsudku uvedené toto obchodné meno žalobcu.

39. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava správneho trestania je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).